

**Προσφυγή της 18ης Ιουλίου 2012 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή
κατά Ιταλικής Δημοκρατίας**

(Υπόθεση C-344/12)

(2012/C 287/49)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: D. Grespan και G. Conte)

Καθής: Ιταλική Δημοκρατία

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να διαπιστώσει ότι η Ιταλική Δημοκρατία, παραλείποντας να λάβει εμπροθέσμως όλα τα αναγκαία μέτρα για την εκτέλεση της απόφασης C(2009) [8112] της 19ης Νοεμβρίου 2009, σχετικά με τις κρατικές ενισχύσεις C 38/A/04 (πρώην NN 58/04) και C 36/B/06 (πρώην NN 38/06) που έδωσε σε εφαρμογή η Ιταλία υπέρ της Alcoa Trasformazioni, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από τα άρθρα 2, 3 και 4 της απόφασης αυτής και από το άρθρο 288 ΣΛΕΕ,
- να καταδικάσει την καθής στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Αντικείμενο της προσφυγής της Επιτροπής είναι η παράλειψη της Ιταλικής Δημοκρατίας να εκτελέσει την απόφαση της Επιτροπής σχετικά με τις παράνομες κρατικές ενισχύσεις που χορηγήθηκαν στην εταιρία Alcoa.

Πρώτον, σύμφωνα με το άρθρο 4 της επίμαχης απόφασης, η Ιταλία έπρεπε να ανακοινώσει στην Επιτροπή μέχρι τις 20 Ιανουαρίου 2010 το συνολικό ποσό της ενίσχυσης που πρόκειται να αναζητηθεί, τα μέτρα που είχε ήδη λάβει και προβλεπόταν να λάβει προς εκτέλεση της απόφασης και τα έγγραφα που αποδείκνυαν ότι είχε προβληθεί έναντι του αποδέκτη της ενίσχυσης η αξίωση επιστροφής της. Δεύτερον, δυνάμει των συνδυασμένων διατάξεων των άρθρων 2 και 3 της ίδιας αυτής απόφασης, η Ιταλία ήταν υποχρεωμένη να αναζητήσει την ενίσχυση από τον αποδέκτη της μέχρι τις 20 Μαρτίου 2010.

Κατά το χρονικό σημείο της άσκησης της προσφυγής η καθής δεν είχε ακόμη θεσπίσει όλα τα αναγκαία μέτρα για να συμμορφωθεί με τις υποχρεώσεις της αυτές.

**Προσφυγή της 19ης Ιουλίου 2012 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή
κατά Ιταλικής Δημοκρατίας**

(Υπόθεση C-345/12)

(2012/C 287/50)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: E. Montaguti και K. Herrmann)

Καθής: Ιταλική Δημοκρατία

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να αναγνωρίσει ότι η Ιταλική Δημοκρατία, μη προβλέποντας την υποχρέωση να τίθεται στη διάθεση του υποψήφιου αγοραστή ή μισθωτή ενός κτιρίου, κατά την πώληση ή την εκμίσθωση του κτιρίου αυτού, πιστοποιητικό ενεργειακής απόδοσης σύμφωνα με τις διατάξεις και τις προϋποθέσεις των άρθρων 7 και 10 της οδηγίας 2002/91/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 16ης Δεκεμβρίου 2002, για την ενεργειακή απόδοση των κτιρίων⁽¹⁾, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από τα άρθρα 7, παράγραφοι 1 και 2, και 10 της εν λόγω οδηγίας, σε συνδυασμό με το άρθρο 29 της οδηγίας 2010/31/EE του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 19ης Μαΐου 2010, για την ενεργειακή απόδοση των κτιρίων⁽²⁾,
- να αναγνωρίσει ότι η Ιταλική Δημοκρατία, μη έχοντας κοινοποιήσει όλα τα μέτρα μεταφοράς του άρθρου 9 στην εθνική νομοθεσία, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 15, παράγραφος 1, της εν λόγω οδηγίας, σε συνδυασμό με το άρθρο 29 της οδηγίας 2010/31/EE του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 19ης Μαΐου 2010, για την ενεργειακή απόδοση των κτιρίων,
- να καταδικάσει την Ιταλική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η προθεσμία για τη μεταφορά της οδηγίας 2002/91/EK στην εσωτερική έννομη τάξη έληξε στις 4 Ιανουαρίου 2006. Η προθεσμία για τη μεταφορά των άρθρων 7 έως 9 της ίδιας οδηγίας έληξε στις 4 Ιανουαρίου 2009 και, κατά την Επιτροπή, το άρθρο 28 της οδηγίας 2010/31/EE, το οποίο επιτρέπει να μετατεθεί σε μεταγενέστερο χρόνο η εφαρμογή της υποχρέωσης ύπαρξης διαθέσιμου πιστοποιητικού ενεργειακής απόδοσης, δεν καλύπτει τα πιστοποιητικά που έχουν ήδη εκδοθεί ή πρόκειται να εκδοθούν βάσει του άρθρου 7, παράγραφος 1, της εν λόγω οδηγίας.

Κατά την ημερομηνία άσκησης της προσφυγής, η καθής δεν είχε λάβει ακόμα όλα τα αναγκαία μέτρα για τη μεταφορά της οδηγίας στο εσωτερικό δίκαιο.

⁽¹⁾ ΕΕ 2003, L 65, σ. 1.

⁽²⁾ ΕΕ L 153, σ. 13.

Αναίρεση που άσκησε στις 19 Ιουλίου 2012 η DMK Deutsches Milchkontor GmbH (πρώην Nordmilch AG) κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (τέταρτο τμήμα) στις 22 Μαΐου 2012 στην υπόθεση T-546/10, Nordmilch AG κατά Γραφείου Εναρμόνισης στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα)

(Υπόθεση C-346/12 P)

(2012/C 287/51)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Αναρρεσείουσα: DMK Deutsches Milchkontor GmbH (πρώην Nordmilch AG) (εκπρόσωπος: W. Berlit, δικηγόρος)

Αντίδικοι κατ' αναίρεση: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα), Lactimilk, SA

Αιτήματα της αναίρεσιούσας

Η αναίρεσιούσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να αναρέσει τα σημεία 1 και 2 του διατακτικού της απόφασως του Γενικού Δικαστηρίου της 22ας Μαΐου 2012 (Συλλογή T-546/10),
- την ολική αποδοχή των αιτημάτων που υποβλήθηκαν πρωτοδικώς,
- να καταδικασθεί η Lactimilk, SA στα δικαστικά έξοδα, στα οποία υποβλήθηκε η αναίρεσιούσα στο πλαίσιο της συνολικής διαδικασίας.

Λόγοι αναίρεσεως και κύρια επιχειρήματα

Η αναίρεσιβαλλόμενη απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου πρέπει να αναρριθεί διότι το Γενικό Δικαστήριο εσφαλμένως διαπίστωσε μια ομοιότητα μεταξύ του σήματος του οποίου την καταχώριση ζητήσε η αναίρεσιούσα και των σημμάτων της Lactimilk SA και, επομένως, εσφαλμένως εφάρμοσε το άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 40/94 κατόπιν του συμπεράσματος ότι υφίστατο κίνδυνος συγχύσεως. Συγκεκριμένα, το Γενικό Δικαστήριο εσφαλμένως δεν συνέκρινε τα αντιπαρατιθέμενα σήματα σύμφωνα με την καταχωρηθείσα ή αιτηθείσα γραφή τους (δηλαδή με κεφαλαία γράμματα), αλλά εξέτασε τον κίνδυνο συγχύσεως σε σχέση με τα δύο αυτά σήματα βάσει διαφορετικής γραφής. Κατ' αυτόν τον τρόπο, το Γενικό Δικαστήριο παραμόρφωσε τα πραγματικά περιστατικά. Επιπλέον, το Γενικό Δικαστήριο εσφαλμένως έκρινε ότι το σήμα του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση τονίζεται στη δεύτερη συλλαβή, παρά το ότι το εν λόγω σήμα γράφεται με κεφαλαία γράμματα, με αποτέλεσμα να μην είναι δυνατόν, κατά τους γραμματικούς κανόνες της ισπανικής γλώσσας, να τονίζεται μόνον στη δεύτερη συλλαβή.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής απόφασως, την οποία υπέβαλε το Cour de cassation du Grand-Duché de Luxembourg στις 20 Ιουλίου 2012 — Caisse nationale des prestations familiales κατά Ulrike Wiering, Markus Wiering

(Υπόθεση C-347/12)

(2012/C 287/52)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Αιτούν δικαστήριο

Cour de cassation du Grand-Duché de Luxembourg

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Αναίρεσιόν: Caisse nationale des prestations familiales

Αναίρεσίβλητοι: Ulrike Wiering, Markus Wiering

Προδικαστικό ερώτημα

Πρέπει, στο πλαίσιο του υπολογισμού της συμπληρωματικής αντισταθμιστικής παροχής που ενδεχομένως οφείλεται κατά τα άρθρα 1, στοιχείο κα', περίπτωση i, 4, παράγραφος 1, στοιχείο η', και 76, του κανονισμού (ΕΟΚ) 1408/71 του Συμβουλίου, της 14ης Ιου-

νίου 1971, περί εφαρμογής των συστημάτων κοινωνικής ασφαλίσεως στους μισθωτούς, στους μη μισθωτούς και στα μέλη των οικογενειών τους που διακινούνται εντός της Κοινότητας, όπως ισχύει κατόπιν της τροποποίησεως του (1), και το άρθρο 10 [παράγραφος 1, στοιχείο β', περίπτωση i] του κανονισμού (ΕΟΚ) 574/72 του Συμβουλίου, της 21ης Μαρτίου 1972, περί του τρόπου εφαρμογής του κανονισμού 1408/71 (2), από τον αρμόδιο οργανισμό του κράτους απασχολήσεως, να λαμβάνονται υπόψη, ως οικογενειακές παροχές της ίδιας φύσεως, όλες οι παροχές που καταβλήθηκαν στην οικογένεια του διακινούμενου εργαζομένου στο κράτος κατοικίας, και ειδικότερα, στην προκειμένη περίπτωση, αμφότερα τα προβλεπόμενα από τη γερμανική νομοθεσία επιδόματα «Elterngeld» και «Kindergeld»;

(1) ΕΕ ειδ. έκδ. 05/001, σ. 73.

(2) ΕΕ ειδ. έκδ. 05/001, σ. 138.

Αναίρεση που άσκησε στις 16 Ιουλίου 2012 το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης κατά της απόφασως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (τέταρτο τμήμα) στις 25 Απριλίου 2012 στην υπόθεση T-509/10, Manufacturing Support & Procurement Kala Naft κατά Συμβουλίου

(Υπόθεση C-348/12 P)

(2012/C 287/53)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Αναίρεσιόν: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωποι: M. Bishop και R. Liudvinaviciute-Cordeiro)

Αντίδικοι κατ' αναίρεση: Manufacturing Support & Procurement Kala Naft Co., Τεχεράνη, Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα του αναίρεσιόντος

Το αναίρεσιόν ζητεί από το Δικαστήριο:

- να αναρέσει την απόφαση που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (τέταρτο τμήμα) στις 25 Απριλίου 2012 στην υπόθεση T-509/10,
- να αποφανθεί οριστικώς επί της διαφοράς και να απορρίψει ως απαράδεκτη την προσφυγή της Kala Naft κατά των επίμαχων πράξεων του Συμβουλίου ή, επικουρικώς, να απορρίψει την προσφυγή ως αβάσιμη,
- να καταδικάσει την Kala Naft στα δικαστικά έξοδα του Συμβουλίου, τόσο πρωτοδικώς, όσο και στο πλαίσιο της παρούσας αιτήσεως αναίρεσεως.

Λόγοι αναίρεσεως και κύρια επιχειρήματα

Το Συμβούλιο εκτιμά ότι με την απόφαση του στην προαναφερθείσα υπόθεση, το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε δις σε πλάνη περί το δίκαιο και ότι η εν λόγω απόφαση πρέπει, κατά συνέπεια, να αναρριθεί.

Πρώτον, το Συμβούλιο φρονεί ότι το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο καθόσον δεν απέρριψε ως απαράδεκτη την προσφυγή της εταιρείας Kala Naft, παρότι η εν λόγω εταιρεία συνιστά, κατά το Συμβούλιο, ιρανικό κυβερνητικό οργανισμό.